

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΑΔΑ: 9ΗΙΠ4

ΘΕΜΑ: Κοινοποίηση των διατάξεων των άρθρων 1 (άρθρο 51 της Συμφωνίας) και

5, 11 - 14, 52 - 54, 56, 71 και 78 του ν. 4607/2019 (ΦΕΚ Α΄65).

Σας κοινοποιούμε τις διατάξεις των άρθρων 1 (άρθρο 51 της Συμφωνίας για την Ασιατική Τράπεζα Υποδομών και Επενδύσεων) και 5 αναφορικά με την ίδια ως άνω Συμφωνία, των άρθρων 11-14, με τις οποίες ενσωματώνονται διατάξεις της Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ του Συμβουλίου της Ε.Ε. για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, τις διατάξεις των άρθρων 52, 53, 54, αναφορικά με τροποποιήσεις επί του άρθρου 60 του ν. 4172/2013, επί του άρθρου 43 του ν. 4111/2013 και επί του άρθρου 25 του ν. 27/1975, αντίστοιχα, τις διατάξεις του άρθρου 56 που αφορούν στην κύρωση του Νέου Συνυποσχετικού μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Ναυτιλιακής Κοινότητας, καθώς επίσης και τις διατάξεις του άρθρου 71 σχετικά με ρυθμίσεις για το αποθεματικό κεφάλαιο της ΕΤ.Α.Δ. και τις διατάξεις του άρθρου 78, περί μέτρων για τη στήριξη πληγέντων και την αποκατάσταση ζημιών από τις πυρκαγιές που έπληξαν περιοχές της Περιφέρειας Πελοποννήσου στις 23 και 24 Ιουλίου 2018.

Ειδικότερα:

Α. ΑΡΘΡΑ 1 & 5 (ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ)

Με τις διατάξεις του Μέρους Πρώτου (άρθρα 1-7) του ν. 4607/2019 κυρώθηκε η Συμφωνία για την Ασιατική Τράπεζα Υποδομών και Επενδύσεων (Α.Τ.Υ.Ε.). Συγκεκριμένα, με τα άρθρα 1 και 5 αυτής ρυθμίστηκαν επιμέρους φορολογικά ζητήματα, ως εξής:

1. Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 51 της Συμφωνίας (άρθρο 1 ν.4607/2019), η Τράπεζα, τα στοιχεία ενεργητικού της, τα περιουσιακά στοιχεία, τα έσοδα και οι πράξεις και συναλλαγές της σύμφωνα με την παρούσα Συμφωνία απαλλάσσονται από κάθε φορολογία και από όλους τους δασμούς. Η Τράπεζα απαλλάσσεται επίσης από οποιαδήποτε υποχρέωση καταβολής, παρακράτησης ή είσπραξης οποιουδήποτε φόρου ή δασμού.

2. Με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου της Συμφωνίας ορίζεται ότι δεν επιβάλλεται κανένας φόρος επί ή σε σχέση με μισθούς, απολαβές και έξοδα, ανάλογα με την περίπτωση, που καταβάλλονται από την Τράπεζα σε μέλη και αναπληρωματικά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, στον Πρόεδρο, στους Αντιπροέδρους και άλλους αξιωματούχους ή υπαλλήλους της Τράπεζας, συμπεριλαμβανομένων των εμπειρογνομόνων και των συμβούλων που εκτελούν αποστολές ή υπηρεσίες για την Τράπεζα, εκτός εάν ένα μέλος καταθέσει με το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισής του δήλωση ότι το μέλος αυτό διατηρεί για το ίδιο και τις διοικητικές διαιρέσεις του το δικαίωμα να φορολογεί τους μισθούς και τις αμοιβές, ανάλογα με την περίπτωση, που καταβάλλει η Τράπεζα σε πολίτες ή υπηκόους αυτού του μέλους.

3. Περαιτέρω, με τις παρ. 3 και 4 του ίδιου άρθρου της Συμφωνίας ορίζεται ότι δεν επιβάλλεται κανένας φόρος επί οποιασδήποτε υποχρέωσης ή εγγύησης που εκδίδεται από την Τράπεζα, συμπεριλαμβανομένου τυχόν μερίσματος ή τόκου επ' αυτής, από τον καθένα που κατέχει:

(i) η οποία εισάγει διακρίσεις έναντι αυτής της υποχρέωσης ή ασφάλειας, αποκλειστικά και μόνο διότι εκδίδεται από την Τράπεζα, ή

(ii) εάν η μοναδική δικαιοδοτική βάση για την εν λόγω φορολογία είναι ο τόπος ή το νόμισμα στο οποίο εκδίδεται, δυνάμει καταβάλλεται ή καταβάλλεται ή ο τόπος όπου βρίσκεται οποιοδήποτε γραφείο ή τόπος εργασίας που τηρεί η Τράπεζα.

Επίσης, δεν επιβάλλεται κανένας φόρος σε οποιαδήποτε υποχρέωση ή εγγύηση που εκδίδει η Τράπεζα, συμπεριλαμβανομένου τυχόν μερίσματος ή τόκου από αυτόν, ανεξάρτητα από το ποιος κατέχει:

(i) η οποία εισάγει διακρίσεις εις βάρος της εν λόγω υποχρέωσης ή εγγύησης αποκλειστικά και μόνο επειδή είναι εγγυημένη από την Τράπεζα ή

(ii) εάν η αποκλειστική δικαιοδοτική βάση για τη φορολογία αυτή είναι η έδρα οποιουδήποτε γραφείου ή τόπου εργασίας που τηρεί η Τράπεζα.

4. Τέλος, με το άρθρο 5 του ν. 4607/2019 ορίζεται ότι το Ελληνικό Δημόσιο διατηρεί, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 51 της Συμφωνίας, το δικαίωμα επιβολής φόρου επί των μισθών και αποδοχών που καταβάλλει η Α.Τ.Υ.Ε. σε Έλληνες πολίτες, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών.

B. ΑΡΘΡΑ 11-14 (ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 1164/2016/ΕΕ)

B1. ΓΕΝΙΚΑ

Με τα άρθρα 11, 12 και 13 του ν.4607/2019 ενσωματώνονται τα σημεία 1, 2, 4 και 5 του άρθρου 2 και τα άρθρα 4, 6, 7 και 8 της Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ του Συμβουλίου της Ε.Ε. για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Τα άρθρα 11-13 έχουν εφαρμογή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν.4607/2019, για τα εισοδήματα που αποκτώνται και τις δαπάνες που πραγματοποιούνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1.1.2019 και μετά.

Συγκεκριμένα:

B2. ΑΡΘΡΟ 11 (Τροποποιήσεις του άρθρου 49 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος)

Με τις διατάξεις του άρθρου 11 του νόμου αυτού ενσωματώνεται το άρθρο 4 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ, με το οποίο αναδιατυπώνεται ο κανόνας περιορισμού των τόκων, καθώς και τα σημεία 1, 2 και 5 του άρθρου 2 της Οδηγίας, με τα οποία εισάγονται οι ορισμοί των όρων «κόστος δανεισμού», «υπερβαίνον κόστος δανεισμού» και «χρηματοπιστωτική επιχείρηση», για τις ανάγκες του προαναφερθέντος άρθρου 4. Ειδικότερα, αντικαθίστανται οι υφιστάμενες διατάξεις του άρθρου 49 του ν.4172/2013 ως εξής:

1. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του νέου άρθρου 49 του Κ.Φ.Ε., το υπερβαίνον κόστος δανεισμού εκπίπτει κατά το φορολογικό έτος στο οποίο προκύπτει και μόνο έως ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) των κερδών προ τόκων, φόρων και αποσβέσεων (EBITDA) του φορολογουμένου. Όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, το ως άνω όριο έκπτωσης δαπανών τόκων εφαρμόζεται επί μεμονωμένων νομικών προσώπων/οντοτήτων, ανεξάρτητα εάν αυτές ανήκουν ή όχι σε όμιλο επιχειρήσεων.

2. Περαιτέρω, με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 49 δίδεται ο ορισμός του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού, που σημαίνει το ποσό, κατά το οποίο το εκπεστέο κόστος δανεισμού ενός φορολογουμένου υπερβαίνει τα φορολογητέα έσοδα από τόκους και άλλα οικονομικώς ισοδύναμα φορολογητέα έσοδα τα οποία λαμβάνει ο φορολογούμενος, σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο. Επίσης, με το δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου δίδεται

ο ορισμός του κόστους δανεισμού, στο οποίο, ειδικότερα, περιλαμβάνονται δαπάνες για τόκους κάθε μορφής χρέους, άλλες δαπάνες οικονομικά ισοδύναμες με τόκους και έξοδα που προκύπτουν από την άντληση χρηματοδότησης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ελληνικό δίκαιο, περιλαμβανομένων ενδεικτικά των πληρωμών στο πλαίσιο δανείων με συμμετοχή στο κέρδος, των τεκμαρτών τόκων επί προϊόντων, όπως τα μετατρέψιμα ομόλογα και τα ομόλογα μηδενικού τοκομεριδίου, των χορηγήσεων στο πλαίσιο εναλλακτικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων, όπως η Ισλαμική χρηματοδότηση, του στοιχείου του χρηματοοικονομικού κόστους από χρηματοδοτικά μισθώματα, των κεφαλαιοποιημένων τόκων που καταχωρίζονται ως αξία στον ισολογισμό του αντίστοιχου περιουσιακού στοιχείου ή της απόσβεσης των κεφαλαιοποιημένων τόκων, των χορηγήσεων που υπολογίζονται με βάση την επιστροφή κεφαλαίων στο πλαίσιο των κανόνων για τις ενδοομιλικές συναλλαγές κατά περίπτωση, των πλασματικών τόκων βάσει παραγώγων ή συμφωνιών αντιστάθμισης κινδύνου σχετικά με τον δανεισμό μιας οντότητας, ορισμένων συναλλαγματικών κερδών και ζημιών επί δανείων και προϊόντων που συνδέονται με την άντληση χρηματοδότησης, των εγγυήσεων για χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, των τελών διακανονισμού και συναφών δαπανών που σχετίζονται με τον δανεισμό κεφαλαίων.

Όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, ως «ενδοομιλικές συναλλαγές» νοείται ο όρος «μεταβιβαστική τιμολόγηση» που χρησιμοποιείται στις διατάξεις της Οδηγίας.

3. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 49 του ν. 4172/2013 ορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των κερδών προ τόκων, φόρων και αποσβέσεων (EBITDA), τα οποία υπολογίζονται προσθέτοντας στο φορολογητέο εισόδημα τα ποσά που αντιστοιχούν στο υπερβαίνον κόστος δανεισμού και τις φορολογικές αποσβέσεις, όπως αυτά προκύπτουν μετά τις φορολογικές αναπροσαρμογές που προβλέπονται στον Κ.Φ.Ε., ενώ δεν συνυπολογίζεται σε αυτά το απαλλασσόμενο από φόρους εισόδημα του φορολογούμενου.

4. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 49 ορίζεται ότι κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, αναγνωρίζεται στον φορολογούμενο το δικαίωμα έκπτωσης του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού μέχρι του ποσού των τριών εκατομμυρίων (3.000.000) ευρώ. Όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, το ως άνω όριο εφαρμόζεται εξίσου σε επίπεδο μεμονωμένων νομικών προσώπων/οντοτήτων και ειδικά για τις περιπτώσεις που το υπερβαίνον κόστος δανεισμού δεν ξεπερνά το όριο, ο φορολογούμενος δικαιούται την πλήρη έκπτωση των δαπανών τόκων.

5. Πέραν των ανωτέρω, με την παράγραφο 5 του άρθρου 49 ορίζεται η εξαίρεση, από το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1, του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού που προκύπτει από δάνεια τρίτων τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για τη χρηματοδότηση μακροπρόθεσμων δημόσιων έργων υποδομής, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης του έργου, το κόστος δανεισμού, τα περιουσιακά στοιχεία και τα εισοδήματα βρίσκονται όλα στην Ένωση. Ως μακροπρόθεσμο δημόσιο έργο υποδομής νοείται το έργο που παρέχει, αναβαθμίζει, εκμεταλλεύεται και/ή συντηρεί περιουσιακό στοιχείο μεγάλης κλίμακας και το οποίο αποτελεί αντικείμενο σύμβασης παραχώρησης κατά την έννοια των διατάξεων των νόμων 4412/2016 και 4413/2016 ή αποτελεί αντικείμενο σύμβασης Σύμπραξης Δημοσίου Ιδιωτικού Τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ.), σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3389/2005.

6. Περαιτέρω, με βάση την παρ. 6 του ίδιου άρθρου, το υπερβαίνον κόστος δανεισμού που δεν μπορεί να εκπέσει κατά το τρέχον φορολογικό έτος, με βάση τις παραγράφους 1 έως 5 μεταφέρεται χωρίς χρονικό περιορισμό.

Όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, το προς μεταφορά ποσό εκπίπτει στο πρώτο φορολογικό έτος στο οποίο το υπερβαίνον κόστος δανεισμού του νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας υπολείπεται του οριζόμενου ποσοστού επί του EBITDA και μέχρι το ποσό αυτού (του 30% του EBITDA), ενώ τυχόν υπόλοιπα συνεχίζουν να μεταφέρονται σε επόμενα έτη με τον ίδιο τρόπο μέχρι την πλήρη απόσβεσή τους.

7. Με την παράγραφο 7 του ίδιου ως άνω άρθρου ορίζεται ότι εξαιρούνται από τον κανόνα περιορισμού των τόκων οι χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται οι εξής περιπτώσεις:

- α) πιστωτικό ίδρυμα, όπως ορίζεται στην παρ. 27 του άρθρου 4 του ν. 4514/2018 ή επιχείρηση επενδύσεων, όπως ορίζεται στην περ. α' της παρ. 1 του ίδιου άρθρου και νόμου ή διαχειριστής οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων (ΔΟΕΕ), όπως ορίζεται στην υποπερ. αα' της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4209/2013 ή επιχείρηση διαχείρισης οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ), όπως ορίζεται στο στοιχείο β' του άρθρου 3 του ν. 4099/2012 ή όπως ορίζεται στο στοιχείο β' της παρ. 1 του άρθρου 2 της Οδηγίας 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 235),
- β) ασφαλιστική επιχείρηση, όπως ορίζεται στην παρ.1 του άρθρου 3 του ν. 4364/2016, γ) αντασφαλιστική επιχείρηση, όπως ορίζεται στην παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 4364/2016,

- δ) ίδρυμα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2003/41/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, εκτός αν στο εν λόγω ίδρυμα, δεν εφαρμόζεται εν όλω ή εν μέρει η εν λόγω Οδηγία, σύμφωνα με το άρθρο 5 αυτής, ή ο εκπρόσωπος ενός ιδρύματος επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 19 της εν λόγω Οδηγίας,
- ε) συνταξιοδοτικά ιδρύματα που διαχειρίζονται συνταξιοδοτικά προγράμματα τα οποία θεωρούνται συστήματα κοινωνικής ασφάλισης εμπίπτοντα στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 (L 166) και στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2009 (L 284), καθώς και κάθε νομική οντότητα που συστάθηκε με σκοπό τις επενδύσεις τέτοιων προγραμμάτων,
- στ) οργανισμός εναλλακτικών επενδύσεων (ΟΕΕ) τη διαχείριση του οποίου έχει ΔΟΕΕ, όπως ορίζεται στην υποπερ. α' της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4209/2013 ή ΟΕΕ που εποπτεύεται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο,
- ζ) ΟΣΕΚΑ, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 4099/2012,
- η) κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, όπως ορίζεται στο σημείο 1 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Ιουλίου 2012 (L 201),
- θ) κεντρικό αποθετήριο αξιών, όπως ορίζεται στο σημείο 1 της παρ. 1 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014 (L 257).

Β3. ΑΡΘΡΟ 12 (Τροποποιήσεις του άρθρου 66 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος)

Με τις διατάξεις του άρθρου 12 του νόμου αυτού ενσωματώνεται το σημείο 4 του άρθρου 2 που αφορά στον ορισμό των συνδεδεμένων επιχειρήσεων για τις ανάγκες του άρθρου αυτού, καθώς και τα άρθρα 7 και 8 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ με τις οποίες προβλέπεται ειδικός αντικαταχρηστικός κανόνας επί των Ελεγχόμενων Αλλοδαπών Εταιρειών (ΕΑΕ) και κανόνες υπολογισμού του εισοδήματος των ΕΑΕ, αντίστοιχα. Ειδικότερα, αντικαθίσταται οι υφιστάμενες διατάξεις του άρθρου 66 του ν.4172/2013 ως εξής:

1. Με την παράγραφο 1 του νέου άρθρου 66 του Κ.Φ.Ε. ορίζεται ότι ως Ελεγχόμενη Αλλοδαπή Εταιρεία νοείται το αλλοδαπό νομικό πρόσωπο ή η αλλοδαπή νομική οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση στην αλλοδαπή, τα κέρδη της οποίας δεν φορολογούνται ή απαλλάσσονται του φόρου στην ημεδαπή, όταν συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

(α) στην περίπτωση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ο φορολογούμενος μόνος του ή από κοινού με τις συνδεδεμένες με αυτόν επιχειρήσεις, κατέχει άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε ποσοστό άνω του πενήντα τοις εκατό (50%) των δικαιωμάτων ψήφου ή έχει την άμεση ή έμμεση κυριότητα επί ποσοστού άνω του πενήντα τοις εκατό (50%) του κεφαλαίου ή δικαιούται να εισπράττει ποσοστό άνω του πενήντα τοις εκατό (50%) των κερδών του εν λόγω νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας,

(β) ο πραγματικός εταιρικός φόρος που έχει καταβάλει για τα κέρδη του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση στην αλλοδαπή, είναι μικρότερος από τη διαφορά μεταξύ του φόρου που θα οφειλόταν από το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα ή τη μόνιμη εγκατάσταση, σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, αν ήταν φορολογικός κάτοικος ή διατηρούσε μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 6 του ΚΦΕ στην Ελλάδα και του πραγματικού εταιρικού φόρου που έχει καταβάλει για τα κέρδη του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση. Για τον υπολογισμό της διαφοράς της παρούσας, η μόνιμη εγκατάσταση μίας ελεγχόμενης αλλοδαπής εταιρείας που δεν υπόκειται σε φόρο ή απαλλάσσεται του φόρου στη χώρα της ελεγχόμενης αλλοδαπής εταιρείας δεν λαμβάνεται υπόψη. Ο φόρος που θα οφειλόταν στην ημεδαπή υπολογίζεται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία,

(γ) άνω του τριάντα τοις εκατό (30%) του καθαρού εισοδήματος προ φόρων που πραγματοποιεί το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση στην αλλοδαπή, εμπίπτει σε μία ή περισσότερες από τις κατηγορίες που ορίζονται στην παράγραφο 3.

2. Με την παράγραφο 2 δίδεται ο ορισμός της συνδεδεμένης εταιρείας για τους σκοπούς του άρθρου αυτού. Ειδικότερα, ως συνδεδεμένη επιχείρηση νοείται:

(α) νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα στην οποία ο φορολογούμενος κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, δικαιώματα ψήφου ή συμμετοχή στο κεφάλαιο ή δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ποσοστού είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) και άνω,

(β) φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, δικαιώματα ψήφου ή συμμετοχή στο κεφάλαιο ή δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ποσοστού είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) και άνω σε έναν φορολογούμενο.

Περαιτέρω, αν ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή μια νομική οντότητα κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, δικαιώματα ψήφου ή συμμετοχή στο κεφάλαιο ή δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ποσοστού είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) και άνω σε έναν φορολογούμενο και σε ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, όλα τα σχετικά νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, περιλαμβανομένου του φορολογουμένου, θεωρούνται επίσης συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

3. Με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι στο φορολογητέο εισόδημα του φορολογουμένου περιλαμβάνεται το μη διανεμηθέν εισόδημα της ελεγχόμενης αλλοδαπής εταιρείας, που προκύπτει από τις εξής κατηγορίες εισοδήματος: α) τόκοι ή οποιοδήποτε άλλο εισόδημα που παράγεται από χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, β) δικαιώματα ή οποιοδήποτε άλλο εισόδημα που παράγεται από πνευματική ιδιοκτησία, γ) μερίσματα και εισόδημα από την εκποίηση μετοχών, δ) εισόδημα από χρηματοδοτική μίσθωση, ε) εισόδημα από ασφαλιστικές, τραπεζικές και άλλες χρηματοοικονομικές δραστηριότητες, στ) εισόδημα από εταιρείες τιμολόγησης που αποκομίζουν έσοδα από πωλήσεις αγαθών και υπηρεσιών και υπηρεσιών που αγοράζονται και πωλούνται σε συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις και δεν προσθέτουν καμία ή προσθέτουν ελάχιστη οικονομική αξία.

4. Με την παράγραφο 4 δίδονται οι κανόνες υπολογισμού του φορολογητέου εισοδήματος της ΕΑΕ. Ειδικότερα, ορίζεται ότι το εισόδημα που περιλαμβάνεται στη φορολογητέα βάση υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.4172/2013 και με τον φορολογικό συντελεστή που ισχύει για τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα των φυσικών προσώπων, σύμφωνα με το Δεύτερο Μέρος ή με τον φορολογικό συντελεστή που ισχύει για τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα των νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων, σύμφωνα με το Τρίτο Μέρος, κατά περίπτωση (περ. α'). Το εισόδημα περιλαμβάνεται σε εκείνο το φορολογικό έτος του φορολογουμένου, στη διάρκεια του οποίου λήγει το φορολογικό έτος του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας και υπολογίζεται κατ' αναλογία προς τη συμμετοχή του φορολογουμένου στο νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα (περ. β'). Αν το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση πραγματοποιούν σε ένα φορολογικό έτος ζημίες, αυτές δεν

περιλαμβάνονται στη φορολογητέα βάση του φορολογουμένου, αλλά συμψηφίζονται με μελλοντικά κέρδη, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 27 (περ. γ').

5. Με την παράγραφο 5 ορίζεται ότι όταν το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα διανέμει κέρδη ή, σε περίπτωση μόνιμης εγκατάστασης, αποδίδει κέρδη στον φορολογούμενο, τα οποία περιλαμβάνονται στο φορολογητέο εισόδημα του τελευταίου, τα ποσά του εισοδήματος που είχαν περιληφθεί σε προηγούμενο φορολογικό έτος στη φορολογητέα βάση σύμφωνα με την παράγραφο 3 αφαιρούνται από τη φορολογητέα βάση κατά τον υπολογισμό του ύψους του οφειλόμενου φόρου επί των διανεμομένων κερδών.

6. Με την παράγραφο 6 ορίζεται ότι σε περίπτωση εκποίησης των συμμετοχών του φορολογουμένου στο αλλοδαπό νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή της δραστηριότητας της μόνιμης εγκατάστασης στην αλλοδαπή, κατά τον υπολογισμό του ύψους του οφειλόμενου φόρου, αφαιρείται από τη φορολογητέα βάση το μέρος εκείνο που έχει ήδη φορολογηθεί σε προηγούμενα φορολογικά έτη με βάση τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

7. Με την παράγραφο 7 ορίζεται ότι ο φόρος αλλοδαπής που έχει καταβάλει το νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση, καθώς και οι συνδεδεμένες εταιρείες σε περίπτωση έμμεσης συμμετοχής, μειώνει τη φορολογική υποχρέωση του φορολογουμένου. Η μείωση αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα.

8. Τέλος, με την παράγραφο 8 ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται όταν η ελεγχόμενη αλλοδαπή εταιρεία, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, ασκεί ουσιαστική οικονομική δραστηριότητα που υποστηρίζεται από προσωπικό, εξοπλισμό, περιουσιακά στοιχεία και εγκαταστάσεις, όπως αποδεικνύεται από συναφή πραγματικά στοιχεία και περιστάσεις. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται όταν η ελεγχόμενη αλλοδαπή εταιρεία έχει φορολογική κατοικία ή μόνιμη εγκατάσταση σε τρίτη χώρα η οποία δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

B4. ΑΡΘΡΟ 13 (Τροποποιήσεις του άρθρου 38 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας)

Με το άρθρο 13 του ν.4607/2019 τροποποιήθηκε το άρθρο 38 του ν.4174/2013 (ΚΦΔ), προκειμένου να εναρμονιστεί με το άρθρο 6 της Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ του Συμβουλίου της Ε.Ε. Ειδικότερα, με τις νέες διατάξεις

ενσωματώνεται στο εσωτερικό δίκαιο γενικός κανόνας απαγόρευσης των καταχρήσεων, ο οποίος καταλαμβάνει όλους τους φόρους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΚΦΔ (σχετ. παρ. 3 του Προοιμίου).

Οι γενικοί κανόνες απαγόρευσης των καταχρήσεων (ΓΚΑΚ) περιλαμβάνονται στα φορολογικά συστήματα για την αντιμετώπιση των καταχρηστικών φορολογικών πρακτικών που δεν έχουν ακόμη αντιμετωπιστεί με ειδικά στοχευμένες διατάξεις. Ως εκ τούτου, η λειτουργία των ΓΚΑΚ, όπως αναφέρεται και στο προοίμιο της ως άνω Οδηγίας (παράγραφος 11), έχει σκοπό να συμπληρώνει κενά, πράγμα που δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή ειδικών κανόνων κατά των καταχρήσεων (π.χ. διατάξεις περί ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιρειών, αντικαταχρηστικός κανόνας της Οδηγίας Μητρικών - Θυγατρικών, κ.λπ.). Ως προς την εφαρμογή της διάταξης αυτής σε σχέση με τις Συμβάσεις αποφυγής Διπλής Φορολογίας (ΣΑΔΦ), με την αιτιολογική έκθεση διευκρινίσθηκε ότι εάν σε ΣΑΔΦ περιέχονται ειδικές διατάξεις κατά της φοροαποφυγής (π.χ. Principle Purpose Test), τότε, εφόσον ο σκοπός της μη γνήσιας διευθέτησης είναι η απόκτηση πλεονεκτήματος που παρέχεται από την οικεία ΣΑΔΦ, οι διατάξεις αυτές υπερισχύουν σε κάθε περίπτωση του άρθρου 38 του ΚΦΔ και εφαρμόζονται αποκλειστικά. Σε κάθε άλλη περίπτωση τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 38 ΚΦΔ και εφόσον διαπιστωθεί ότι μια διευθέτηση έχει ως κύριο ή έναν από τους κύριους σκοπούς την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος, τότε δεν χορηγούνται τα ευεργετήματα των ΣΑΔΦ.

1. Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι κατά τον προσδιορισμό του φόρου, η Φορολογική Διοίκηση δεν λαμβάνει υπόψη τυχόν διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων οι οποίες, έχοντας συσταθεί με κύριο σκοπό ή με έναν από τους κύριους σκοπούς την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος που ματαιώνει το αντικείμενο ή τον σκοπό των εφαρμοστέων φορολογικών διατάξεων, δεν είναι γνήσιες, συνεκτιμωμένων όλων των σχετικών στοιχείων και περιστάσεων.

2. Με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ως «διευθέτηση» νοείται κάθε συναλλαγή, δράση, πράξη, συμφωνία, επιχορήγηση, συνεννόηση, υπόσχεση, δέσμευση ή γεγονός. Μια διευθέτηση μπορεί να περιλαμβάνει περισσότερα από ένα στάδια ή μέρη και όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, μπορεί να πραγματοποιείται τόσο στην ημεδαπή όσο και διασυνοριακά, τόσο εντός όσο και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι η διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων είναι μη γνήσια στον βαθμό που δεν τίθεται σε εφαρμογή για βάσιμους εμπορικούς λόγους που απηχούν την οικονομική πραγματικότητα.

Για τον καθορισμό του γνήσιου ή μη χαρακτήρα μιας διευθέτησης ή σειράς διευθετήσεων, η Φορολογική Διοίκηση εξετάζει αν αυτές αφορούν μία ή περισσότερες από τις εξής, ενδεικτικώς απαριθμούμενες, καταστάσεις:

- α) ο νομικός χαρακτηρισμός των μεμονωμένων σταδίων από τα οποία αποτελείται μια διευθέτηση είναι ασυμβίβαστος με τη νομική υπόσταση της διευθέτησης στο σύνολο της,
 - β) η διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων εφαρμόζεται κατά τρόπο που δεν συνάδει με μια συνήθη επιχειρηματική συμπεριφορά,
 - γ) η διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων περιλαμβάνει στοιχεία που έχουν ως αποτέλεσμα την αλληλοαντιστάθμιση ή την αλληλοακύρωσή τους,
 - δ) η σύναψη συναλλαγών είναι κυκλικού χαρακτήρα,
 - ε) η διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων οδηγεί σε σημαντικό φορολογικό πλεονέκτημα αλλά αυτό δεν αντανακλάται στους επιχειρηματικούς κινδύνους, τους οποίους αναλαμβάνει ο φορολογούμενος, ή στις ταμειακές ροές του,
- στ) το αναμενόμενο περιθώριο κέρδους πριν από τον φόρο είναι σημαντικό σε σύγκριση με το ύψος του αναμενόμενου φορολογικού πλεονεκτήματος.

4. Με την παράγραφο 4 ορίζεται ότι όταν, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, διευθετήσεις ή σειρά διευθετήσεων κρίνονται μη γνήσιες, τότε η φορολογική υποχρέωση, συμπεριλαμβανομένων σχετικών κυρώσεων, υπολογίζεται βάσει των διατάξεων που θα τύγχαναν εφαρμογής εν απουσία της εν λόγω διευθέτησης.

5. Με την παράγραφο 5 προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ με την οποία καθορίζεται η διαδικασία εφαρμογής του άρθρου αυτού και κάθε άλλου σχετικού θέματος.

6. Τέλος, σε περίπτωση εφαρμογής του γενικού κανόνα απαγόρευσης των καταχρήσεων εφαρμόζονται οι διατάξεις του ΚΦΔ (ν.4174/2013) ως προς τις επιβαλλόμενες κυρώσεις (σχετ. παρ. 11 του Προοιμίου της Οδηγίας).

Γ. ΑΡΘΡΟ 52 (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 60 ΤΟΥ Ν. 4172/2013)

1. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 52 του νόμου αυτού τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ.4 του άρθρου 60 του ν.4172/2013, όπως αυτό είχε προστεθεί με το άρθρο 86 του ν.4582/2018. Με βάση τις νέες διατάξεις, δεν επιβάλλεται η ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του ν.4172/2013 στα εφάπαξ χρηματικά ποσά που καταβλήθηκαν στους δικαιούχους των άρθρων 10 έως και 15 του ν.4575/2018 (στελέχη που εμπίπτουν σε ειδικά μισθολόγια καθώς και συνταξιούχοι των ίδιων κατηγοριών).

2. Με τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 52 του νόμου αυτού ορίζεται ότι οι διατάξεις της παρ.1 του ίδιου άρθρου και νόμου ισχύει για εισοδήματα που αποκτώνται από την έναρξη ισχύος των άρθρων 10 έως και 15 του ν.4575/2018.

3. Με τις διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 52 του νόμου αυτού ορίζεται ότι το τελευταίο εδάφιο της παρ.4 του άρθρου 60 του ν.4172/2013, καθώς και το τελευταίο εδάφιο της παρ.2 του άρθρου 2 της 2/88419/ΔΕΠ/4.12.2018 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Β΄ 5435), έχουν επίσης εφαρμογή και για τους δικαστικούς λειτουργούς και τα μέλη του Ν.Σ.Κ. που έλαβαν το χρηματικό ποσό που αντιστοιχεί στο υπόλοιπο ήμισυ της διαφοράς αποδοχών που απορρέει από τις περιπτώσεις α΄ έως και ε΄ της παρ.1 του άρθρου 181 του ν.4270/2014 για το χρονικό διάστημα από τις 1.8.2012 έως και τις 30.6.2014, δυνάμει δικαστικών αποφάσεων και πρακτικών Τριμελούς Επιτροπής του Ν.Σ.Κ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται ανεξάρτητα από το φορολογικό έτος απόκτησης των εισοδημάτων αυτών και όχι αποκλειστικά από την ισχύ που ορίζεται από τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 52 του ίδιου νόμου.

Δ. ΑΡΘΡΟ 53 (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 43 ΤΟΥ Ν. 4111/2013)

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 53 του νόμου αυτού θεσπίζεται η επέκταση της εισφοράς επί του εισαγόμενου και μετατρεπόμενου σε ευρώ συναλλάγματος και του εισαγόμενου ποσού σε ευρώ του άρθρου 43 του ν. 4111/2013 για το συνολικό συνάλλαγμα που θα εισάγουν οι υπόχρεες εταιρείες του άρθρου 25 του ν. 27/1975 από το 2020 και εφεξής. Επίσης, επέρχονται ορισμένες αναγκαίες τροποποιήσεις στις διατάξεις αυτές και λαμβάνεται κάθε αναγκαίο μέτρο για την απλοποίηση των διαδικασιών και τη διευκόλυνση των φορολογουμένων, τη δημιουργία των προϋποθέσεων ηλεκτρονικής υποβολής δήλωσης απόδοσης της εισφοράς επί του συνολικού εισαγόμενου συναλλάγματος ή του ποσού σε ευρώ, καθώς και του φόρου επί

των μερισμάτων και έκτακτων αμοιβών (bonus) των φυσικών προσώπων (μετόχων και προσωπικό) των επιχειρήσεων αυτών.

2. Για τον τύπο και το περιεχόμενο της δήλωσης εισφοράς της παραγράφου 1, της δήλωσης φόρου της παραγράφου 5, του άρθρου αυτού, τη διαδικασία υποβολής και βεβαίωσης αυτών, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα, θα εκδοθεί απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε.

Ε. ΑΡΘΡΟ 54 (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 25 ΤΟΥ Ν. 27/1975)

Με τις διατάξεις του άρθρου 54 του νόμου αυτού τροποποιούνται διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 27/1975, για λόγους νομοτεχνικής βελτίωσης αλλά και επικαιροποίησης με τις τρέχουσες συνθήκες λειτουργίας των ναυτιλιακών επιχειρήσεων στη χώρα μας.

Ειδικότερα:

- α) Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού αντικαταστάθηκε το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 25 σύμφωνα με το οποίο η Τράπεζα που εκδίδει την εγγύηση υποχρεούται μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την κοινοποίηση της σχετικής απόφασης κατάπτωσης του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, να καταθέσει το προϊόν της εγγύησης στην αρμόδια για τη φορολογία της επιχείρησης Δ.Ο.Υ. για διευκόλυνση των υπόχρεων και την απλούστευση των σχετικών διαδικασιών, αντί της καταργηθείσας Δ.Ο.Υ. Εσόδων Αθηνών.
- β) Με την παράγραφο 2 ίδιου άρθρου, αντικαταστάθηκε το τελευταίο εδάφιο της περ. α' της παραγράφου 3 του άρθρου 25 σύμφωνα με το οποίο για την καταβολή του φόρου προστιθέμενης αξίας έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του ν. 2859/2000 αντί του ν. 1642/1986.
- γ) Με την παράγραφο 3 προστέθηκε στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 25 τρίτο εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο η διανομή κερδών στους εταίρους ημεδαπών εταιρειών περιορισμένης ευθύνης του ν. 3190/1955, που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 25, καθώς και όσες έχουν ήδη υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου 25, δεν απαλλάσσεται από παντός φόρου εισοδήματος για τα κέρδη που διανέμονται στους δικαιούχους από το έτος 2020 και μετά.

ΣΤ. ΑΡΘΡΟ 56 (ΚΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΥΝΥΠΟΣΧΕΤΙΚΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ)

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 56 του νόμου αυτού ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την κύρωση Νέου Συνυποσχετικού μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Ναυτιλιακής Κοινότητας. Με το ως άνω Νέο Συνυποσχετικό τα μέλη της Ναυτιλιακής Κοινότητας οικειοθελώς συνδράμουν οικονομικά το Ελληνικό Δημόσιο με την εθελούσια καταβολή σταθερού ποσοστού 10% (δέκα τοις εκατό) επί των εισαγόμενων στην Ελλάδα ποσών σε οιοδήποτε νόμισμα, προερχομένων από εισοδήματα εκ μερισμάτων των τελικών μετόχων ή εταίρων ή πραγματικών δικαιούχων πλοιοκτητριών εταιρειών πλοίων υπό ελληνική ή ξένη σημαία, υπό την προϋπόθεση της διαχείρισης (των υπό ξένη σημαία πλοίων) από εταιρεία που έχει εγκατασταθεί στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του ν. 27/1975. Η συμβατική διάρκεια της οικειοθελούς αυτής παροχής ορίζεται ως αορίστου χρόνου.

2. Τέλος, καθορίζεται ο τρόπος διασφάλισης της είσπραξης της νέας εθελοντικής Παροχής μέσω των διαχειριστριών εταιρειών του άρθρου 25 του ν. 27/1975.

3. Για την ορθή εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού θα εκδοθεί ερμηνευτική εγκύκλιος.

Ζ. ΑΡΘΡΟ 71 - ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΗΣ ΕΤ.Α.Δ.

Με τις διατάξεις του άρθρου 71 του νόμου αυτού ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση των αποθεματικών που σχηματίστηκαν κατ' εφαρμογή των διατάξεων της περίπτωσης α' της παρ. 2 του άρθρου 49 του ν. 3220/2004 από την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.» και τα οποία εμφανίζονται στα βιβλία της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου Α.Ε.» σε περίπτωση διανομής ή κεφαλαιοποίησής τους από την τελευταία. Με τις διατάξεις αυτές ορίζεται ότι στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 40, του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 47 και της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 64 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013) και περαιτέρω ότι η εφαρμογή των ανωτέρω γίνεται κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 159 του ν. 4548/2018.

Η. ΑΡΘΡΟ 78 (ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΠΛΗΓΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ ΠΟΥ ΕΠΛΗΞΑΝ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΣΤΙΣ 23 ΚΑΙ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 2018)

Οι διατάξεις των άρθρων 5, 20 και 22 της από 26 Ιουλίου 2018 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 138), όπως ισχύουν, που κυρώθηκαν με τον ν. 4576/2018 εφαρμόζονται και για τις περιοχές της Δημοτικής Ενότητας Αγίων Θεοδώρων και της Δημοτικής Κοινότητας Ισθμίας του Δήμου Λουτρακίου - Περαχώρας - Αγίων Θεοδώρων, της Περιφερειακής Ενότητας Κορινθίας, της Περιφέρειας Πελοποννήσου, που επλήγησαν από τις πυρκαγιές της 23ης και 24ης Ιουλίου 2018 και συγκεκριμένα για τα κτίρια για τα οποία έχει εκδοθεί διοικητικό έγγραφο δελτίου επανελέγχου, ή έκθεση αυτοψίας, ή Πρωτόκολλο Αυτοψίας Επικινδύνως Ετοιμόρροπου Κτιρίου, της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ Α.Α.Δ.Ε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΤΣΙΛΗΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ:

I. ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΓΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

1. Αποδέκτες πίνακα Γ' (εκτός του αριθμού 2 αυτού)
2. Κεντρική Υπηρεσία ΣΔΟΕ και τις Περιφερειακές Διευθύνσεις της
3. Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
4. Διεύθυνση Υποστήριξης Ηλεκτρονικών Υπηρεσιών - Τμήμα Ε' (με την παράκληση να αναρτηθεί στην Ηλεκτρονική Βιβλιοθήκη)

II. ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΓΙΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

- 1 .Αποδέκτες πινάκων Α', Β', (εκτός των αριθ.1 και 2 αυτού), Ζ', Η', Θ', Ι', ΙΒ', ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ', ΙΣΤ', ΙΖ', ΙΗ', ΙΘ', Κ', ΚΑ', ΚΒ' και ΚΓ'
- 2 .Υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης, Γενική Γραμματεία Εμπορίου & Προστασίας Καταναλωτή, Γενική Δ/ση Αγοράς, Δ/ση Εταιρειών, Πλ. Κάνιγγος, Τ.Κ. 101 81, Αθήνα
- 3 .Υπουργείο Οικονομικών, Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων (ΕΛΤΕ), Βουλής 7, Τ.Κ. 105 62, Αθήνα
- 4 .ΔΤΔ - Εγκεκριμένοι Οικονομικοί Φορείς
- 5 .Περιοδικό «ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ»

6 .Γραφείο κ. Υπουργού Οικονομικών

7 .Γραφείο κας Υφυπουργού Οικονομικών

III. ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. Γραφείο κ. Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε.

2. Γραφείο κ. Γενικού Δ/ντή Φορολογικής Διοίκησης

3. Γραφεία κ.κ. Γενικών Δ/ντών

4. Δ/νση Νομικής Υποστήριξης

5. Αυτοτελές Τμήμα Συντονισμού Μεταρρυθμιστικών Δράσεων και Επικοινωνίας

6. Δ/νση Εφαρμογής Άμεσης Φορολογίας - Τμήματα Α΄ , Β΄ , Γ΄